

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

XIII. Homilias suas tum primum excipi patitur Origenes, fidei suae
professionem mittit ad Fabianum Papam, & alios Episcopos,

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

commovere. Huc accedit in medio Christianorum cœtu, confcio cum paucis Episcopo, A Imperatorem facile deliterere potuisse, mutata velle, & imperatorijs insignibus detractis. Sub ipsa porro imperij sui initia Christi doctrinam amplexum fuisse Philippum ex eo liquet, quod in cœtum Christianorum jam creatus Imperator recipi postularerit Antiochia, quo nonnisi post arreptum recens imperium sese usquam contulit. Quæcunque autem adversus hanc sententiam argumenta profert Baronius, ut postremis imperij annis Christo nomen Philippum dedisse probet, ex ijs qua diximus facile refelluntur. Cadunt itidem pronuntiata in eam rem à Scaligero *ουσιας δεξα*. sic enim effata ejus appello, quibus Philippum ab Ecclesia segregat, veterumque Christianorum auctoritatem proculcat, uno hoc nixus argumento, quod injuriam Christo faciunt, qui hominem nequam, & Domini sui interfectorem, Christiani ausi sunt dicere. Ac si nulli inter Christianos scelesti reperiantur: ac si nequissimi non fuerint Imperatores quidam Christiani. Præterea nondum Christianum fuisse Philippum docuimus, cum flagitia hæc admisit. Nec mihi magis Petri Halloxij probatur conjectura; cum Origenem ex eo jam tempore quo Arabiam petiverat, Philippo Imperatori, ut pote Arabi, & Bostris nato, fuisse cognitum suspicatur. A puero siquidem relicto patrio solo in militiam profectus creditur Philippus. Et ut nondum patria excessisset, quonam argumento probari potest hominem obscuro loco natum, & fortuna tenuis, in notitiam Origenis venisse, viri magnis de rebus ad hæc loca missi, & gravissimis negotiis distracti? Quid est hariolari, si hoc non est? Minime autem omnium audiendus vir eruditus qui in Annotationibus ad Nicephorum Fabiano Papæ tribuit, quod uno consensu Leontius Anzochenus, Chrysofomus, & ex Leontio Chronici Alexandrini Auctor Babylæ tribuerunt. Non jam disputo verumne sit quod conjeclat Baronius Philippum Augustum cum Philippo Augustali Ægypti Præfecto confundi: hic certe locum, uti fatetur ipse, habere id neutiquam potest; non idcirco tantum, quod duas illas Origenis Epistolas viderat Eusebius; sed multo magis quod imperante Severo martyrio coniuuatus sit Philippus ille Augustalis Præfectus; ab Eusebio autem memoratum Philippi Augusti facinus, ipso jam imperium adepto editum sit. Extat hinc etiam meritone scripserit Pomponius Latus, Philippum, ut scelera tegetet, cultum Christiani nominis simulasse. Sed revertamur ad propositum.

Bar. ad A. 146 N. 23. Scalig. A. Inadv. in Ibrim. Esf. ad A. 226.

Hallox. lib. 1. cap. 18.

Nicoph. lib. 5. cap. 25.

XIII. Hac primum tempestate Homilias suas, quas fere quotidie in Ecclesia habebat ex tempore, à Notariis inter concionandum excipi passus est Origenes, quod antea nunquam fieri permiserat. Hinc nomen ejus magis magisque celebrabatur in dies, sed ita tamen ut summa afficeretur admiratione à plurimis; à nonnullis, ut varij esse solent hominum sensus, infamaretur. Ansam præcipue dabant reprehensionibus erudita quidem, non satis tamen meditate scripta opera, & in secretos fere elaborata usus, ac incaute tamen vulgata. Opportuna hæc erant sinistris Hæreticorum interpretationibus, & sæpe vel ad constandam Origeni invidiam, eumque falsis criminibus circumveniendum, vel ad quarendum nefarijs dogmatibus splendidum patrocinium adulterabantur. Cui malo ut occurreret, seque hæc suspitione evolveret, consultam fore ratus est suam de Deo, rebusque divinis sententiam missis ad Fabianum Papam, aliosque Antistites Epistolis profiteri, & si quid scribendo peccaverat, matura pœnitentia emendare. Causas autem temeritatis retulit in Ambrosium, quod secreto edita in publicum protulisset. Grauem hic Eusebio dicam impingit Baronius, quod repudiatam hanc à Fabiano Professionem fidei, & ipsum ad causam dicendam accitum fuisse Romam Origenem dolo malo reticuerit: sed jam supra ab hac Baronij calumnia Eusebium vindicavimus: nam quid hæc Professione factum sit incertum est, & admodum semel Romam ivisse Origenem certissimum est.

D

Bar. ad A. 148. N. 1.

E

XIV. At nondum etiam Adamantius vacationem à laboribus habuit. Exorta quippe nova apud Arabes hæresi, qua animam statim à morte cum corporibus extingui, atque itidem cum corporibus in extrema die excitatum iri scisebat, coactum statim est frequens Concilium, ad idque accitus Origenes Hæreticos rationum suarum momentis convictos & oppressos ad meliorem mentem traduxit. Pari quoque felicitate Hæresitarum doctrinam, à Papiæ Achaia Presbytero olim cum primum oriretur expugnatam, tunc renascentem denovo, non congressionibus & colloquiis, sed scriptis contudit. Auctor Theodoretus, qui hæc habet: *ὁ ὡς τις τῆς αἰρέσεως οὐκ ἔστιν ἀληθῆς. οὐκ ἔστιν οὐδὲ ἀληθῆς ἀλλοθεν, ἀλλ' ἀπὸ τῆς οὐσίας ὁμοιωμένης. •* Legendum fortasse, *οὐκ ἔστιν οὐδὲ ἀληθῆς ἀλλοθεν ἀπὸ τῆς οὐσίας ὁμοιωμένης*. Quamquam nihil affirmo: nam Nicephori auctoritati parum tribuo. Geminam hanc ab Origene victoriam dolo malo reticuit Georgius Syncellus, Græcorum omnium morem in fuggillando Origene secutus. Nec absurdum fortasse fuerit iisdem conjungere temporibus Apellitarum profligationem, quos per Orientem grassantes coercuit Origenes, & per singulas quasque urbes insectatus concionibus repressit.

Theodoret. Her. lib. 2. cap. 8. Nicoph. lib. 5. cap. 24.

F